

РЕШЕНИЕ

№ 4094

за поправка на очевидна фактическа грешка

гр. София, 22.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42
състав**, в закрито заседание на 22.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

като разгледа дело номер **9332** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.175 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с § 2 от Допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).

Образувано е по Разпореждане от 16.07.2020 г. на Председателя на VIII отделение на Върховния административен съд, за отстраняване на допуснатата очевидна неточност в Решение № 928 от 14.02.2020 г., постановено по адм.дело № 9332/2017 г. по описа на АССГ. В разпореждането е посочено, че в съдебното решение не е посочен размерът на задълженията за лихви за ДДС и корпоративен данък за 2010 г.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Съгласно чл.175, ал.1 АПК и чл.247, ал.1 ГПК Съдът по своя инициатива или по молба на страните може да поправи допуснатите в решението очевидни фактически грешки.

Очевидна фактическа грешка по смисъла на горните разпоредби е налице, когато в решението Съдът е допуснал писмени грешки, грешки в пресмятането или други подобни очевидни неточности. Разпоредбата има предвид грешки в чисто технически смисъл, които не са свързани с волята на съда по съществото на спора, а се отнасят до несъответствие между така формираната му воля и външното ѝ изразяване в писмения текст на решението. В случая Съдът е констатирал, че жалбоподателят [фирма] оспорва Ревизионен акт № Р-22221715004847-091-001/12.12.2016 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП-гр.С., в частта, потвърдена и изменена с Решение № 838/31.05.2017 г. на и.д. Директор на дирекция ОДОП-гр.С. при ЦУ на НАП, относно отказаното му от ревизията право на данъчен кредит в размер на 112 071,36 лв. по

фактури, издадени от [фирма] и [фирма], ведно със съответните лихви; допълнително определения му корпоративен данък, както следва: за 2010 г. – в размер на 37 695,60 лв. със съответната лихва, и за 2013 г. – в размер на 32 894 лв. с лихва от 9 032,11 лв.; определеното му задължение за данък по чл.42 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица за 2013 г. в размер на 3 004,11 лв. с лихва от 914,35 лв.; както и определените му задължения за ДОО за 2012 г., 2013 г., 2014 г. и 2015 г. в общ размер 18 351,97 лв. с лихви в общ размер 4 635,63 лв.; задължения за вноски за ДЗПО-УПФ за 2012 г., 2013 г., 2014 г. и 2015 г. в общ размер 5 492,50 лв. с лихви в общ размер 1 345,57 лв.; задължения за вноски за здравно осигуряване за 2012 г., 2013 г., 2014 г. и 2015 г. в общ размер 9 342,42 лв. с лихви в общ размер 2 266,47 лв. Съдът констатира, че начислените лихви за ДДС, предмет на оспорване, са, както следва: за м.юни 2010 г. - в размер на 4 001.47 лв., за м.юли 2010 г. - в размер на 15 782.71 лв., за м.август 2010 г. - в размер на 16 221.43 лв., за м.септември 2010 г. - в размер на 6 997.45 лв., за м.октомври 2010 г. - в размер на 15 759.82 лв., за м.май 2013 г. - в размер на 3 449.19 лв., за м.юни 2013 г. - в размер на 9 277.18 лв., с оглед на което общият им размер е 71 489.25 лв.; както и лихви върху корпоративния данък за 2010 - в размер на 28 834.21 лв.

Така установеният предмет на оспорване следва да фигурира и в диспозитива на съдебния акт, в който да се посочи, че жалбата на [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], се отхвърля за отказано право на данъчен кредит в размер на 112 071,36 лв. по фактури, издадени от [фирма] и [фирма], ведно с лихви в общ размер 71 489.25 лв.; допълнително определен корпоративен данък, както следва: за 2010 г. – в размер на 37 695,60 лв. с лихва от 28 834.21 лв., и за 2013 г. – в размер на 32 894 лв. с лихва от 9 032,11 лв.; определено задължение за данък по чл.42 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица за 2013 г. в размер на 3 004,11 лв. с лихва от 914,35 лв.; определени задължения за ДОО за 2012 г., 2013 г., 2014 г. и 2015 г. в общ размер 18 351,97 лв. с лихви в общ размер 4 635,63 лв.; задължения за вноски за ДЗПО-УПФ за 2012 г., 2013 г., 2014 г. и 2015 г. в общ размер 5 492,50 лв. с лихви в общ размер 1 345,57 лв.; задължения за вноски за здравно осигуряване за 2012 г., 2013 г., 2014 г. и 2015 г. в общ размер 9 342,42 лв. с лихви в общ размер 2 266,47 лв.

Така мотивиран, Съдът

Р Е Ш И:

ДОПУСКА поправка на очевидна неточност в диспозитива на 928 от 14.02.2020 г., постановено по адм.дело № 9332/2017 г. по описа на Административен съд-София град, като:

ВМЕСТО:

ОТХВЪРЛЯ жалба на [фирма] със седалище в [населено място] и адрес на управление[жк], [улица], партер, офис 5, ЕИК по Булстат:[ЕИК], подадена чрез адв.М., против Ревизионен акт № Р-22221715004847-091-001 от 12.12.2016 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП-гр.С., в частта, потвърдена и изменена с Решение № 838/31.05.2017 г. на и.д. Директор на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" – [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите, относно отказано право на данъчен кредит в размер на 112 071,36 лв. по фактури, издадени от [фирма] и [фирма], ведно със съответните лихви; допълнително определен корпоративен данък, както следва: за

2010 г. – в размер на 37 695,60 лв. със съответната лихва, и за 2013 г. – в размер на 32 894 лв. с лихва от 9 032,11 лв.; определено задължение за данък по чл.42 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица за 2013 г. в размер на 3 004,11 лв. с лихва от 914,35 лв.; определени задължения за ДОО за 2012 г., 2013 г., 2014 г. и 2015 г. в общ размер 18 351,97 лв. с лихви в общ размер 4 635,63 лв.; задължения за вноски за ДЗПО-УПФ за 2012 г., 2013 г., 2014 г. и 2015 г. в общ размер 5 492,50 лв. с лихви в общ размер 1 345,57 лв.; задължения за вноски за здравно осигуряване за 2012 г., 2013 г., 2014 г. и 2015 г. в общ размер 9 342,42 лв. с лихви в общ размер 2 266,47 лв.

ДА СЕ ЧЕТЕ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на [фирма] със седалище в [населено място] и адрес на управление[жк], [улица], партер, офис 5, ЕИК по Булстат:[ЕИК], подадена чрез адв.М., против Ревизионен акт № Р-22221715004847-091-001 от 12.12.2016 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП-гр.С., в частта, потвърдена и изменена с Решение № 838/31.05.2017 г. на и.д. Директор на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" – [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите, относно отказано право на данъчен кредит в размер на 112 071,36 лв. по фактури, издадени от [фирма] и [фирма], ведно с лихви в общ размер 71 489,25 лв.; допълнително определен корпоративен данък, както следва: за 2010 г. – в размер на 37 695,60 лв. с лихва от 28 834,21 лв., и за 2013 г. – в размер на 32 894 лв. с лихва от 9 032,11 лв.; определено задължение за данък по чл.42 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица за 2013 г. в размер на 3 004,11 лв. с лихва от 914,35 лв.; определени задължения за ДОО за 2012 г., 2013 г., 2014 г. и 2015 г. в общ размер 18 351,97 лв. с лихви в общ размер 4 635,63 лв.; задължения за вноски за ДЗПО-УПФ за 2012 г., 2013 г., 2014 г. и 2015 г. в общ размер 5 492,50 лв. с лихви в общ размер 1 345,57 лв.; задължения за вноски за здравно осигуряване за 2012 г., 2013 г., 2014 г. и 2015 г. в общ размер 9 342,42 лв. с лихви в общ размер 2 266,47 лв.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ: